

Geachte leden van de initiatiefgroep,

Mede ter voorbereiding van de bijeenkomst van 27 mei aanstaande, leek het ons goed onze visie, welke geresulteerd heeft in “het 19 november besluit”, nader uit te zetten, omdat het onze indruk is, dat deze onvoldoende over het voetlicht is gekomen. Dat een gedeelte van de parochianen zich zorgen maakt, is en was ons duidelijk en het is wat ons betreft “winst” dat deze groep een gezicht heeft gekregen. Wij betreuren het overigens dat u er bewust voor gekozen heeft om niet aanwezig te zijn op die bijeenkomst.

De LR en het bestuur zijn verantwoordelijk voor onze geloofsgemeenschap en maken zich net als u zorgen over de ontwikkelingen, vergrijzing, minder vrijwilligers, veel te weinig aanwas van jongeren etc. Ondanks inzet van velen, is deze trend hardnekkig en lijkt deze niet te keren. Kortom, onze gemeenschap krimpt gestadig en dat zal de komende jaren voortgaan. Die zorgen zijn er al jaren en het is daarom dat de LR al in 2010 het initiatief heeft genomen om te kijken naar andere mogelijkheden. Uiteindelijk heeft zij daarvoor de steun van het PB gekregen, waarbij het PB zich bij het Bisdom sterk heeft gemaakt voor de plannen.

Het besluit, om een andere weg in te slaan, is dan ook geen besluit uit weelde, maar een noodzakelijk besluit om erger te voorkomen. Anders gezegd het is in onze ogen het minst slechte besluit. Niets doen en voortgaan op de oude weg, is ook een besluit, maar getuigt naar onze mening niet van wijsheid en ontkenning van de werkelijkheid.

Vermoedelijk hebben vele parochianen, na alle bijeenkomsten (vanaf 2010) in het parochiehuis, waarin onze toekomst besproken is, na 19 november 2017 gedacht: “het zal zo’n vaart wel niet lopen”. Velen onder ons zijn kennelijk verrast door de snelheid van de ontwikkelingen, doordat het college van B&W recentelijk een principebesluit over de Hazeslinger heeft genomen en gepubliceerd heeft. Uitvoering van het 19 november besluit komt nu opeens wel heel dichtbij! Dat dit besluit tot commotie leidt, is begrijpelijk. Generaties hebben lief en leed gedeeld in onze prachtige kerk. Afscheid nemen doet pijn, zeker naarmate de plannen daartoe concreter worden. Als LR en PG voelen wij die pijn ook. Het toekomstbeeld vraagt echter om visie en op basis daarvan ook bestuurlijke verantwoordelijkheid nemen.

De LR en de PG betreuren het in hoge mate dat de initiatiefgroep niet onderkent dat “het 19 november besluit” in essentie al vanaf 2012 de ambitie was van de LR (de heren Blom, Boss en v.d. Hoven). Het PB had in 2013 al kennis genomen van de “Hema variant” met een “kerkzaal” op de eerste verdieping. De huidige LR heeft de visie van de vorige leden tot de hare gemaakt en zijn op het ingeslagen pad voortgegaan. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in het “19 november besluit”. Voor dit voorlopig ontwerp heeft de LR uiteindelijk de steun van het PB gekregen, waarbij het PB zich bij het Bisdom sterk heeft gemaakt voor de plannen. Het is dan ook een volstrekt verkeerde voorstelling van zaken dat de LR, bestaande uit slechts twee personen, solistisch te werk is gegaan. Het besluit is een resultante van vele jaren werk, welke door vele vrijwilligers, niet in de laatste plaats de leden van de PG, welke ook aanwezig zijn geweest bij de gesprekken met het bestuur, is verricht.

Zoals bekend is het Bisdom zeer terughoudend bij nieuwbouwplannen en geeft zij primair de voorkeur aan kerksluitingen en concentratie in de eucharistische centra. Het bestuur van onze parochie is juist voorstander om zo lang mogelijk lokaal te vieren en heeft zich uitermate ingezet om steun te krijgen voor de plannen, zoals ze nu zijn vormgegeven. De nieuwbouw waarborgt juist de mogelijkheid om lokaal te kunnen blijven vieren en te ontmoeten. Dat op termijn geen eucharistie meer gevierd kan worden op basis van het huidige beleid van het Bisdom, is een consequentie die wij

ook betreuren en overigens niet goed kunnen rijmen met de visie van Paus Franciscus. In dat kader moet worden opgemerkt dat door het steeds toenemende priestertekort binnen Nederland, het dalend aantal emeriti, het sowieso de verwachting is dat het aantal eucharistievieringen buiten het eucharistisch centrum al over 5 jaar minimaal zal zijn.

De vraag: is hoe nu verder?

In het 19 november besluit is er een “go or no go” moment ingebouwd, omdat realisatie van de plannen afhankelijk is van externe partijen, zoals de Gemeente, omwonenden, Rijksmonumentendienst en het Bisdom (REA), die de nodige machtigingen zal moeten verstrekken. Tot dat moment, worden er zeker nog geen onomkeerbare besluiten genomen. Dit “go or no go” moment is gekoppeld aan de datum van 1 januari 2020. Voor de daarmee samenhangende planning verwijzen we naar het inlegvel (13 maart) bij ‘los bandig’.

Als het 1 januari 2020 niet gelukt is om definitief zicht te hebben op de realisatie van de nieuwbouw, dan is het de verwachting van de LR en PG dat “de tijd ons inhaalt”. Krimpende gemeenschap, hoge onderhoudskosten, minder vitaliteit etc. De consequenties laten zich raden.

Dit alles laat onverlet, dat de LR en PG openstaan voor betere alternatieven, zoals gesuggereerd door de initiatiefgroep. De LR en PG zouden dan ook graag zien dat deze alternatieven concreet worden uitgewerkt door de initiatiefgroep en stellen hen graag in de gelegenheid om voor 1 april 2019, zo mogelijk al in november 2018 tijdens een parochiebijeenkomst, met die alternatieven te komen, zodat er voldoende tijd is om de alternatieven met de parochianen te bespreken en voor te leggen aan het PB en het Bisdom. Het is aan te bevelen om voor het beoordelen van alternatieven ook een bezoek te brengen aan de kerk in Sprundel en de kerk in Montfoort. Wellicht dat ook andere parochianen nog alternatieven willen laten onderzoeken.

Om voldoende coördinatie te houden tussen de LR/PG enerzijds en de initiatiefgroep anderzijds, zou de LR graag zien dat een van de leden van de initiatiefgroep toetreedt tot de LR. Omdat de benoeming een bestuursbevoegdheid is zal de LR aan het PB dit verzoek doen.

Tot slot:

Het lijkt ons juist dat de volledige correspondentie vrij ter beschikking komt aan alle leden van onze geloofsgemeenschap, waardoor voorkomen wordt dat er informatieachterstanden ontstaan. Gezien de hoeveelheid, stellen wij ons voor dit op de website te plaatsen. Daarvoor wordt in de ONE en ‘los bandig’ ook aandacht gevraagd.

Het is belangrijk om de eenheid binnen onze gemeenschap te bewaren en samen op te trekken en in openheid te communiceren. Als er een wij-zij sfeer gaat ontstaan, dan zijn er alleen maar verliezers en eindigt de gemeenschap letterlijk met lege handen! Een beetje wrijving kan geen kwaad, immers zonder wrijving geen glans, m de woorden van de (voormalige) secretaris van het PB, tijdens de bijeenkomst op 19 november te herhalen, maar voorkomen moet worden dat er diepe krassen ontstaan.

Hopelijk kunnen we op deze basis de gelederen weer sluiten.

Breukelen 18 april 2018

De Locatieraad.

De Pastoraatsgroep.

Kopie: het parochiebestuur.